

ISSN 0868-4545

Салават күпере

Габдулла ТУКАЙ

Көзгә һәм маймыл

Маймыл Көзгедән үзенең сурәтен күргәч, әкрән генә, янындагы Аюга аягы белән төртеп:

“Кара әле, иптәш! Көзгедә нинди кыяфәтсез, нинди ямьсез бер хайван күренә. Кара әле, йөзе нинди килешсез! Әгәр мин шул Көзгедә күренгән нәрсәгә аз гына охшасам да, хәсрәтемнән буылып үләр идем.

Хәер, әйтергә мөмкин, минем иптәш вә дусларым арасында да бу Көзгедә күренгән хайван төсле ямьсезләр биш-алтылап бар, хәтта мин аларны бармак берлән санап күрсәтә алам”, – диде.

Аю моңар җавапта:

“И Маймыл иптәш! Син иптәш вә дусларыңны санап мәшәкәтләнгәнче, бер мәртәбә үзеңә генә карасаң булмасмы?” – диде.

Бабай түбәтәе

Бер бабай болында печән чаба икән.

Шунда аның борынына күбәләк килеп кунган. Күбәләкне куркытмас өчен бабай чалгысына таянып тын калган. Тик күбәләк тиз генә очып китәргә уйламаган. Аның очканын көтә торгач, бабай йоклап киткән. Шунда аның түбәтәенә бер кош оя ясаган, йомырка салган, бала чыгарган. Алар үскәннәр, ояны тарсынып кыбырсый башлаганнар һәм аска карап:

– Нинди биектә икән безнең оябыз, егылып төшсәк, чәлпәрәмә киләбез, – дип, куркышып, бер-берсенә ныграк сыенышканнар.

Ул арада бабай уянган, төчкереп жибергән, борынындагы күбәләк куркуынан очып киткән. Бабай чалгысын селтәнә башлаган.

Түбәтәендәге кошлар:

– Көчле давыл чыкты, – дип, тагын да ныграк куркышканнар.

Чалгысын селтәнә торгач, карт маңгаеың тирен сөртмәкче булып, кульяулык эзләгән, тапмагач, түбәтәен салган.

Салуы булган, кош балалары очып киткәннәр. Бабай, маңгай тирен кул арты белән сөртә-сөртә, аларга хәерле юл теләп, түбәтәен болгап калган.

*Ике малай,
алты ачкыч
һәм жиде чемодан*

Рөстәм МИНГАЛИМ

Өйләренә бик якында –
авыл артында
ике малай уйнаган.
... Карасалар... Ни күрә болар?!
Ни күрә болар берзаман?!
Каршыларында
ята икән
чемодан,
авыр чемодан.

– Ах, моны ачарга иде?! –

Ачкычлары юк.
Малайлар –
көне буге хыялланганнар:
– Ах, моны ачарга?!
... Кичке якта
карт ала карга
алты ачкыч
ташлап киткән малайларга.

Авыр чемоданны ипләп кенә
ачканнар малайлар икәү.
Тик чемодан эчендә –
тагын чемодан икән.
Аны да ачканнар –
тагын чемодан икән.
Аны да ачсалар –
тагын чемодан?!
...Шулай
ача-ача
алты ачкыч белән
алты чемодан ачкач –
малайларның
ачкычлары беткән:
– Уф, алтынчы эчендә –
жиденче чемодан?!
Жиденче чемодан –
бикләnmәгән булган,
чөнки эчендә берни дә булмаган.

Рәссам Светлана ЯРКОВА

Бу хакта –
 язып бетереп булмас
 һәм бетереп булмас сөйләп:
 никтер Рузиягә һаман
 бирәләр дә бирәләр
 югала торган бүләк.
 Югалган бүләкне эзләп
 Рузия
 көн дә өйне пыр туздыра,
 үзе дә пыр туза.
 Өй туздыруда Рузия –
 дөньяның
 бөтен Рузиясен уза.
 Хәтта үзенең
 ала пәсиен уза.
 ...Әле бүген дә эзләде-эзләде,
 табылмый аның
 түшенә алма чигелгән
 күлмәге.

Алмалы күлмәк –
 апасының бүләге!
 Шулар югалды!
 Әллә шайтан алды?
 Инде Рузия аптырап,
 түрбүлмәдә – зур бүлмәдә,
 идәннең нәкъ уртасында
 кайгырып утыра.
 Тирә-юненә сибелгән
 кәгазьләр, киёмнәр.
 Ята әнә – ике юрган,
 биш мендәр,
 алты уенчык,
 тагын әллә ниләр...
 ...Икенче бүлмәдән
 ала пәси килә.
 Авызында –
 алмалы күлмәк!
 Мырлап килә пәси:
 – Мыр-р-р, мыр-р-р,
 Р-р-рузиягә
 ник бир-р-р-рәсез, – ди, –
 югала торган бүләк?!

Зөһрә кыз

Ләбиб Лерон шигыре
Фәннур Галимов кее

Төнбоеклы төнге күлдә
Сары көймә-ай йөзә.
Ул көймәдә Зөһрә гүзәл –
Бигрәк нурлы, һай, йөзә!
(Соңгы ике юл 2 мәртәбә
кабатлана)

Кушымта:

Иңсәсендә көянтәсе,
Көянтәдә – чиләкләр.
Зөһрә кызның күңелендә
Нинди уйлар, теләкләр?
(Кушымта 2 мәртәбә кабатлана).

Төнге күлдә тынып калган
Көндөзгә шау, чыр-чулар...
Зөһрә гүзәл, суга карап,
Салмак кына җыр суза:

Кушымта:

Ай-көймәмдә төн дә йөзәм —
Серләрен күл ачмасмы?
Йөрәктәге сагышларны
Төнге сулар басмасмы?..

Andantino.

Төн-бо-ек-лы төн-ге-күл-дә
Са-ры көй-мә-ай йө-зә...
Ул көй-мә-дә Зөһ-рә гу-зәл
Биг-рәк нур-лы, һай, йө-зә.
Иң-сә-сен-дә кө-ян-тә-се,
Кө-ян-тә-дә чи-ләк-ләр
Зө-(һе)-рә кыз-ның ку-ңе-лен-дә
Нин-ди уй-лар, те-ләк-ләр?

Табышмак

Әле сөйли,
Әле көйли,
Әле жырлай,
Әле чыжлай.
Биेमичә
Көчкә түзеп
Торам дия,
Сез, балалар,
Ду куптартып
Биесәгез
Мин дә биим
Ди...

(outted)

Санамыш

Берәү, икәү...
Мияу да мияубикәү.
Камка түткәй,
Сары түшкәй —
Песнәк.
Черки—тешләк.
Төнгә Ай.
Акбай.
Юртак тай!

Рәссам Светлана ИБРАһИМОВА

Бәхет

Әкият

Бәхет өйдән өйгә кунакка йөри.

Ул тырыш, яхшы күңелле, дуслары күп булган кешеләрдә озаграк тора. Дуслары булмаган, әшәке, комсыз кешеләрдә озак тормый — тиз китә. Ялкауларны да ул яратмый.

Кайбер өйләргә бәхет хайваннар белән ияреп килә. Бәхетнең килүен беренче булып әтәч хәбәр итә. Бәхет йорт хайваннарын яраткан кешеләргә еш килә. Ул биек йортларда лифтка утырып менми, ә үзе лифт шикелле күтәрелә. Ул тирә-юньне яктылыкка күмеп, йомшак кына өскә атлый.

Ул балыклар шикелле аквариум эчендә яши алмый, чөнки суда эреп юкка чыгуыннан курка. Шуңа күрә аквариум янында яши. Ул урамда яки йортларда кояштай сары була, ә фатирда инде тыныч төскә керә һәм күзгә бәрелеп тормый. Ул төнлә өйдә йоклый һәм өйне явыз кешеләрдән саклай. Тәмле әйберләр пешергәнне ярата. Бигрәк тә өчпочмак һәм пилмәнне. Тик менә «Сникерс»ны нигәдер яратмый.

Бәхет кешеләргә һәр эштә булыша.

Эльвина Ибәтуллина,
8 яшь. Казан.

Ибраһимова Эльвира рәсемнәре. (7 яшь).
Кукмара, Зур Сәрдек.

Эльмира Шәрифуллина язган китаплар

Безнең зоопарк	1976
Яңгыр җиле	1984
Мизгел	1986
Гәлләр елы	1988
Җитәкләшеп җил белән	1990
Зәңгәр эңгәр	1991

Рәссам Диләрә Нәүрузова

Кадрле дускай!

Журналның урта битен ипләп кенә алып, кара сызыклар буенча кисегез, сары сызыклар буенча бөкләгез дә, килеп чыккан кисәкләрне, бит саннарына карап, китап итеп җыегыз. Булгач-булгач чын китап булсын — уртасын ике урыннан төпләп тә куегыз.

«Салават күпере» китапханәсе

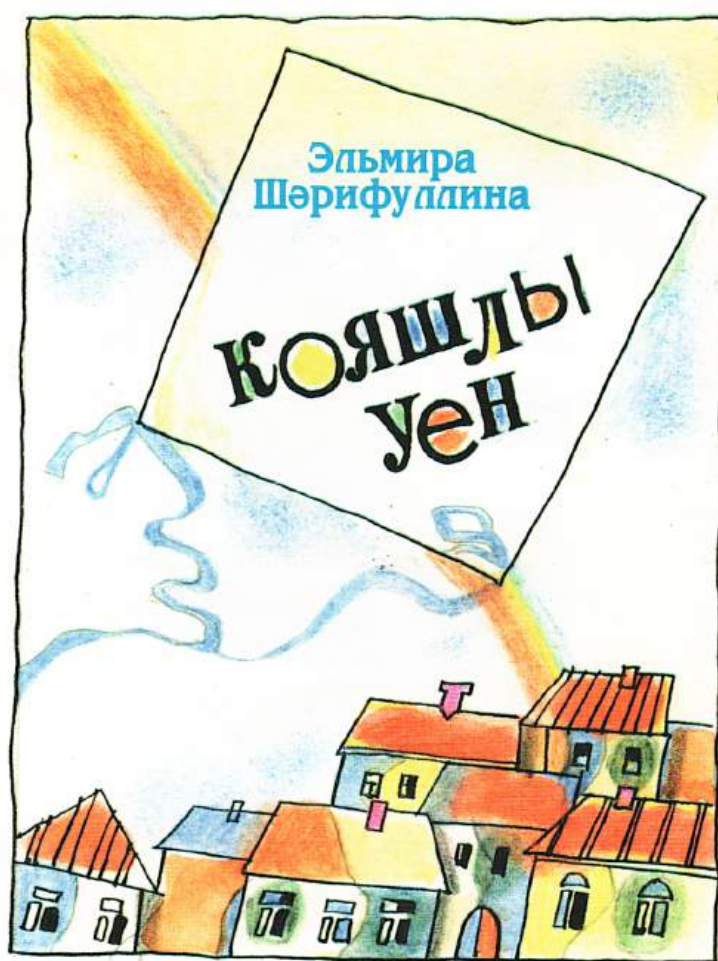
Кем ул?

Үтеп барышлый сикереп
Менә печән йөгәнә.
Көтүдән кайтмый йөдәтә,
Төшә күпер төбәнә.

Мур кыргыры, дип куасың,
Сакалын да селкетми.
Бар эше бурлык булса да,
Бур, дигән сүз өркетми.

Сөте, мае бик сихәтле,
Мамыгы шәлгә әйбәт.
Уйлагыз әле, балалар,
Кем турында бу гайбәт?

(ежех)

*Сайыпканым, кызылканым
Түбөң кызылканым, кызылканым.
Түбөңдөн кызылканым, кызылканым.
Сайыпканым, кызылканым!*

Әкиятләр яратам

Әкиятләр нинди була?
Әкиятләр батырлар:
Бар бит анда ак аюлар,
Көчле Камыр Батырлар.

Әкиятләр нинди була?
Әкиятләр шаяннар:
Йөгөрешә Жилаяклар,
Чакмый торган Чаяннар.

Әкиятләр нинди була?
Әкиятләр хәйләлә:
Чөнки анда зирәк Былтыр,
Тагын елак Шүрәлә...

Серле, кызык әкиятләрне
Тыңларга бик яратам.
Әкият сөйли дә әтием,
Шундук йокларга ятам.

15

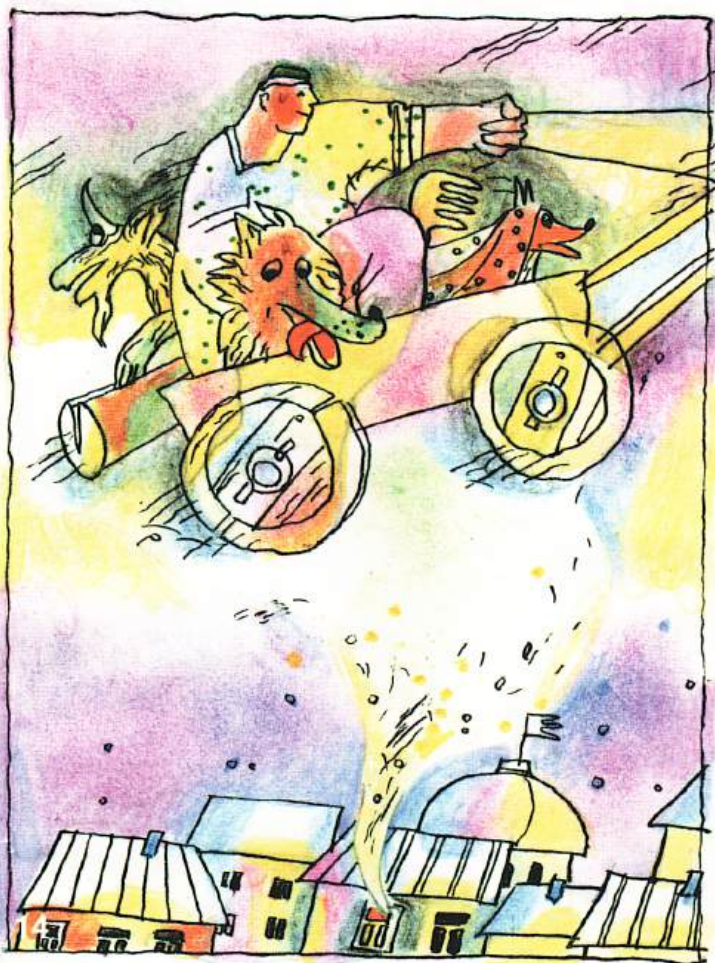
Зәңгәр күлмәкле Зилә

Бакчабыз тулы чәчәкләр,
Бигрәк күп зәңгәрләре.
Аларны үстерер өчен
Зилә көч жәлләмәде.

Су сибәргә чыкканда да
Зәңгәр күлмәген кия.
Ахры, Зилә чәчәкләрнең
Күзе төсләсен сөя.

11

Кояшлы уен

Яуды яңгыр, яуды яңгыр,
Күлләвекләр жыелды.
Чулт-чулт итеп агачлардан
Шук тамчылар коелды.

Шатлыгыннан кош сайрады,
Кояш чыкты ялтырап.
Ап-ак томан җиргә ятты,
Җиргә ятты ял сорап.

Әнә, салават күпере —
Ал, кызыл басмалары.
Әйтерсең, нәни кызларның
Чәчүргеч тасмалары.

Уяңды бөтен табигать,
Гөлләр нурга коенды.
Гүя, яңгыр башлап китте
Бу кояшлы уенны.

3

Яңа бәби

Яңа бәби алып кайтты
Әни базардан.
Күрше-күлән кереп тулды
Бәби карарга.

Кергәннәргә күрсәтеләр
Бары төпиен.
«Юкса күз тидерерсез», — дип,
Көлә әбием.

Дәү үссен дә, таза булсын,
Бик матур, имеш.
Мактаган булалар тагы
Күрмәгән килеш.

Ничек итсәм, иттем әле,
Хәйләсен таптым,
Кеше югында биләвен
Чиштем дә — бактым.

Шаккатмалы икән чынлап,
Нәни аяк-кул.
Бәбиебез сокланырлык
Матур икән шул!

Әкият кайда?

Сихри алан, гүзәл алан,
Күк печән күбәләре.
Урман шаулый, агачларның
Күктә күк түбәләре.

Кыштырдый камыл төбөндә
Кыл күтәргән кырмыска.
Хәтта шул нәни кырмыска
Ямь өсти бу тормышка.

Төрөп алган моң, могжиза,
Сер сөялгән имәнгә.
Нинди жан соң сихерләнми,
Урман, сиңа килгәндә?

Йөрим, йөгерәм, туктап калам,
Сискәнәп китә күңел.
Әкият борын төбөндә,
Борын-борында түгел.

13

8

Үзебез дә гөлләр кебек

Гөлләремә сулар сибәм —
Сулышлары киңәйсен.
Якты көн, кояш алдында
Чәчәк атсын, ирәйсен.

Чәчәк атсыннар гөлләрем
Өемдәгә һәркемгә.
Бер бөтен гаилә булып,
Яшәргә язсын безгә.

Чәчәк кебек якты булып
Ачылсын күңелебез.
Бер савытта үскән гөл күк —
Карасаң һәрберебез.

9

Шигъри табышмак — жавабын табып бак!

Ринат НУРУЛЛИН

Үрдәк керде төшемә

Төшемдә үрдәк күрсәм дә,
Казлар турында сүзем.
Табышмакны сезгә сөйлим
Чишә алмагач үзем.

... Казлар төшә күл буена
Чылбырдай тезелешеп.
Икешәр каз уртасында
Сукмактан атлый берсе.

Бер ата каз алда бара,
Әйтерсең лә генерал.
Шул ата казның артынан
Дүртесе титаклыйлар.

Соңгы казның алдыннан ук
Дүрт каз килә иң элек.
Ничә каз бара сукмактан
Жөпкә күмәк тезелеп?

Жавап. Биш каз

Кем нәрсә ярата

Татар халык әкиятә

Бер йортта Песи белән Эт, Этәч белән Кәжә яшәгәннәр. Кич белән алар ишек төбенә жыелалар да үзләренә эшләре турында сөйләшәләр икән. Сөйләшәләр дә бәхәсләшәп тә китәләр икән. Кем нәрсә ярата? Нинди азык тәмлерәк? – дип бәхәсләшәләр икән.

– Иң тәмле сый – сөт, – ди Песи. – Сөттән соң бер тычкан да тотып кабып жиберсәң, бигрәк тә шәп була инде. Тик тычканны тотуы кыен.

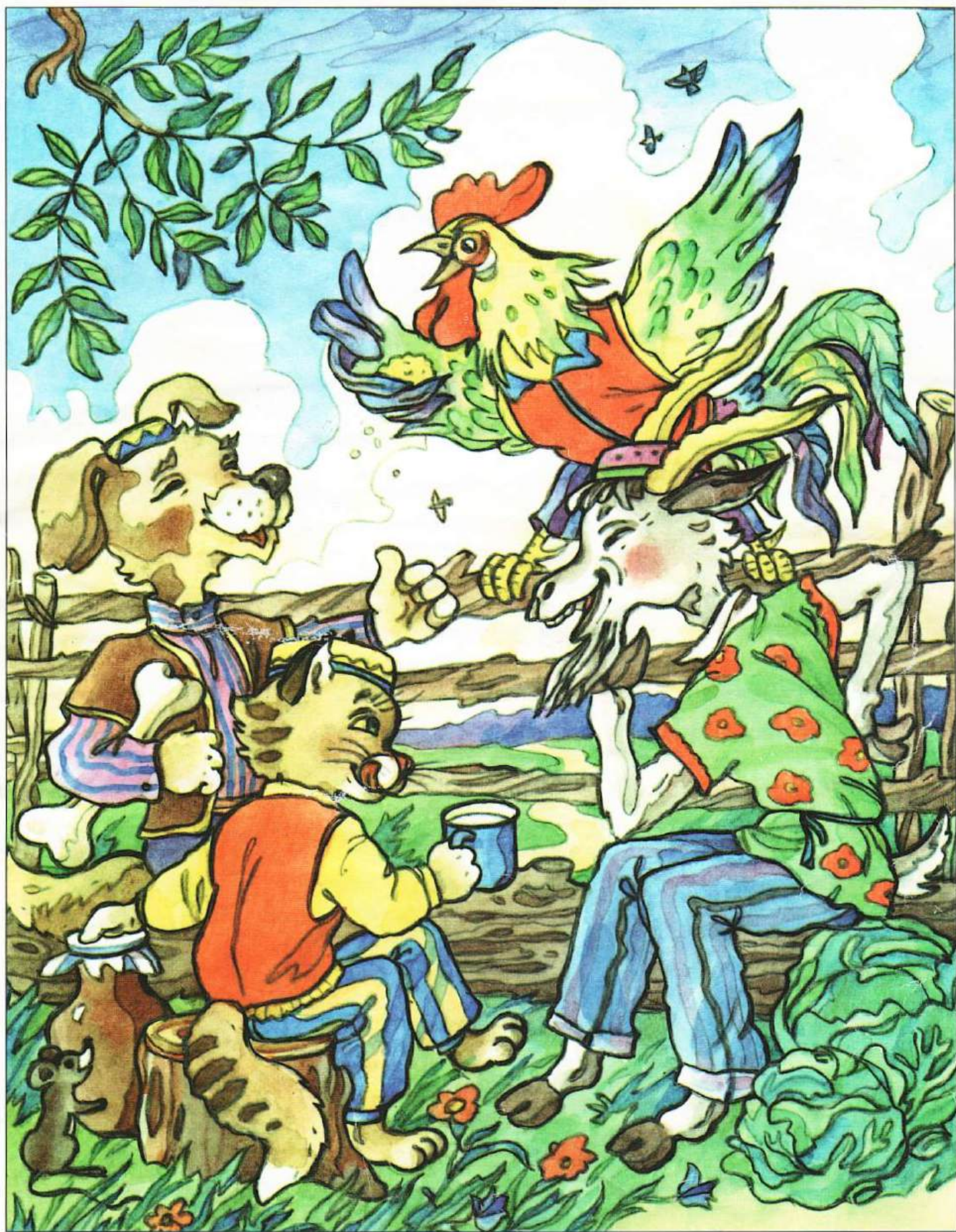
– Сөт нәрсә? Ул бик сыек, тамак туйдырмый. Ә менә ярма бөртекләр, солы орлыгын тук-тук итеп чүпләсәң – менә шунда тамак тук-тук-тук була, – ди Этәч.

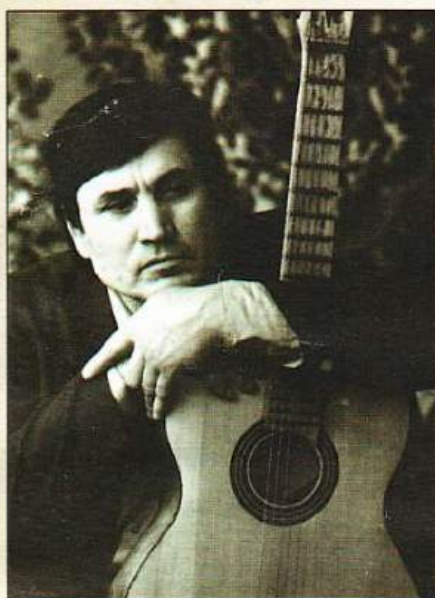
– Юк, юк, – дип сүзгә кушыла Акбай. – Бөртек чүпләп кенә туеп бул-бул-булмый. Менә сөяк кимерсәң, чынлап та әйбәт була, шунда ук тук буласың. Нинди азык тәмле, нинди азык файдалы икәнән миннән дә әйбәт белгән хайван юк.

– Нәрсә-ә-ә сөйлесең син, – дип каршы килә Кәжә. – Менә кәбестә-ә-ә булса икән. Иң тәмле азык – кәбестә-ә-ә, – ди ул.

Алар бәхәсләшәләр дә бәхәсләшәләр икән – әле һаман килешә алган-нары юк икән.

Болытның сусыл күлэгәсе

Бал корты сап-сары көнбагышка килеп кунды. Алдануын белгәч, чәчрәп читкә китте. Аны күзәтеп торган малайлар-кызлар көлеп жибәрделәр. Көнбагыш-айбагарлар рәсем генә ләбаса! Рәсем укытучысы Вәгыйз Камалетдинов шундый да оста ясый аларны, хәтта бал кортлары да алдана-лар.

Чувашиянең Комсомол районы Урмай авылы мәктәбендә шундый бәхетле балалар укый. Алар матур-лыкны сабый чактан ук танырга өйрәнәләр, кулларына каләм, пумала тотып рәсем ясау серләренә төшенәләр. Яшькелт урманнар, кабарып торган алсу болытлар кәгазьләргә, тукумаларга төшә. Менә Вәгыйз абыйлары берәрсен төзәтеп жибәрә: «Болыт күлэгәсе менә бу яккарак кыйшаеп тора», - ди. Шунда ук жиләс жил исеп киткәндәй була, яңгыр исе мәктәпкә тарала.

Дәрестән соң алар Вәгыйз абыйның остаханәсенә баралар. Анда әзер картиналар арасында төгәлләнмәгәннәре дә бар. Остаз кулына пумала ала. Бер селтәнгә үк бүлмә тагын да нурланып китә. Ул язган бөтен картиналар да монда түгел әле, аларның кайсыберләре Казанда, Чабаксарда, Мәскәүдә, Һамбургта, Вильнюста саклана. Бу калаларга да Урмай өстендәге болытның сусыл күлэгәсе төшкән.

Ркаил Зәйдулла

Әлеге рәсемнәрдәге матур малайлар менә-менә урыннарыннан кузгалырлар да уинарга чыгып йөгерерләр сыман...

Таныш булыгыз:

Азалия

Азалия Чаллы кызы, аңа 5 яшь. 1997 елның «Таң йолдызы» республика бәйгесе лауреаты. Шушы ук елны ул «Жырлыйсым килә» дип аталган икенче бәйгедә «Гран-При» бүләгенә дә лаек булды.

Азалия Костина белән без моннан ике ел элек Чаллыда, концерт залында танышкан идек. Үзенә гажәеп мөлаемләеге, матур, моңлы тавышы, чын артистларга хас сәхнә хәрәкәте белән үзенә җәлеп итте ул мине, дәрәсрәге, сихерләде.

— Читекләрең бигрәк матур, каян алдыгыз? — дип сорыйм.

— Әтием Арчадан махсус заказ белән тектереп алып кайтты.

Чигүле күлмәгенә күз төшерәм, бигрәк тере чәчәкләр инде.

— Күлмәгемне әтием белән әнием бергәләп тектереп алдылар. — Калфагым килешәмә соң? — дип сорап куя Азалия.

— Искиткеч матур, — дим мин. — Энже-мәржәннәре күз явын алырлык. Шулай матур итеп җырларга кем өйрәтә соң сине, Азалия?

— Әнием инде. Әтием дә булыша берәз. Ул күбрәк акча табу ягын карый. Миңа яңа көйләр яздыру өчен күп акча кирәк ич. Әле минем беренче сыйныфта укый торган абыем да бар. Әтием миңа кечкенә синтезатор да бүләк итте. Минне бигрәк тә ярата ул.

— Дүрт яшьтә «Гран-При» бүләгенә ия булу өчен ничә яшьтән җырлый башларга кирәк соң?

— Мин сөйләшә белә башлаганнан бирле җырлыйм инде. Ике яшь тулыр-тулмастан җырларны отып, магнитофонга ияреп җырлаганмын. Әнием шулай ди.

— Сәхнә хәрәкәтенә каян өйрәндең?

— Безнең Чаллыда концертлар еш булып тора. Ә без гаиләбез белән концертларга еш йөрибез. Концерт караганда да залда җырчы апаларга ияреп биим. Өйдә дә көзгә каршында боргаланырга яратам. Шулай өйрәнәм инде.

Азалия быел Илбашының Чыршы бәйрәмендә Кыш бабайның үзе белән биеп җырлады. Болар әле җыр сәнгатенә алып чыгуы чышма башы гына. Мин ышанам, егерме беренче гасырда сәхнә йолдызы булып танылыр әле безнең Азалиябез. Әйдәгез, без аңа иҗади уңышлар, бәхетле балачак һәм хыялларының тормышка ашуын телик. Ак юл сиңа, нәни җырчы, гүзәл кыз, Азалия!

Роза Кожёвникова шыгырлары

Шыгырдавык

Шыгырдавык кайда яши?
Карда яши — мин беләм!
Мин урамга чыгуга ук
Исәнләшә ул гелән.

Бакчага хәтле илтә ул,
Бакчадан — өйгә чаклы.
Шыгыр-шыгыр шыгырь сөйли...
Миңа да ятлатмакчы!...

Танкыр

Бүләккә әфлисун бирделәр —
Нибары бер генә...
Азын аз... Шулай да борчылып
Тормадым мин менә! —
«Әфлисун күп булса әйбәт тә...
Булмагач нишлим соң?» —
Дидем дә... Куйдым мин бүлгәләп —
Күбәйде әфлисун!...

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ МӘГЪЛУМАТ ҺӘМ МАТБУГАТ МИНИСТРЛЫ-
ГЫ, ТАТАРСТАН ЯЗУЧЫЛАР БЕРЛЕГЕ
ИДАРӘСЕ ҺӘМ РЕДАКЦИЯ ЖУРНАЛЫ
1990 елның март аеннан бирле
чыга

"Салават күпере" ежемәсячнҗ журнал Министәрства информации и печати РТ, правления Союза писателей РТ и редакции. На татарском языке.
Оснoван в 1990 году.

Татарстан Республикасы Мәгълумат һәм матбугат министрлыгы тарафыннан 96 нчы номер белән теркәлдә

Баш мөхәррир
Зиннур ХӘСНИЯР

Баш мөхәррир
урынбасары - җаваплы сәркатип
Фирая БӘДРЕТДИН

Бүлек мөхәррире
Ләбиб ЛЕРОН

Бизелеш мөхәррире
Фәрит МУЛЛАХМӘТ

Исәп-хисап бүлге
Рәмзия САЛИХ

Тышлыкта
Светлана ПРИВИНА рәсемнәре

Адрес редакции:
420012 г. Казань, ул. Муштары, 14.

"Салават күпере" журналының
компьютер үзәгендә җыелды.

Татарстан газета-журналлар
нәшрияты, Казан, Декабристлар
урамы, 2 нче йорт

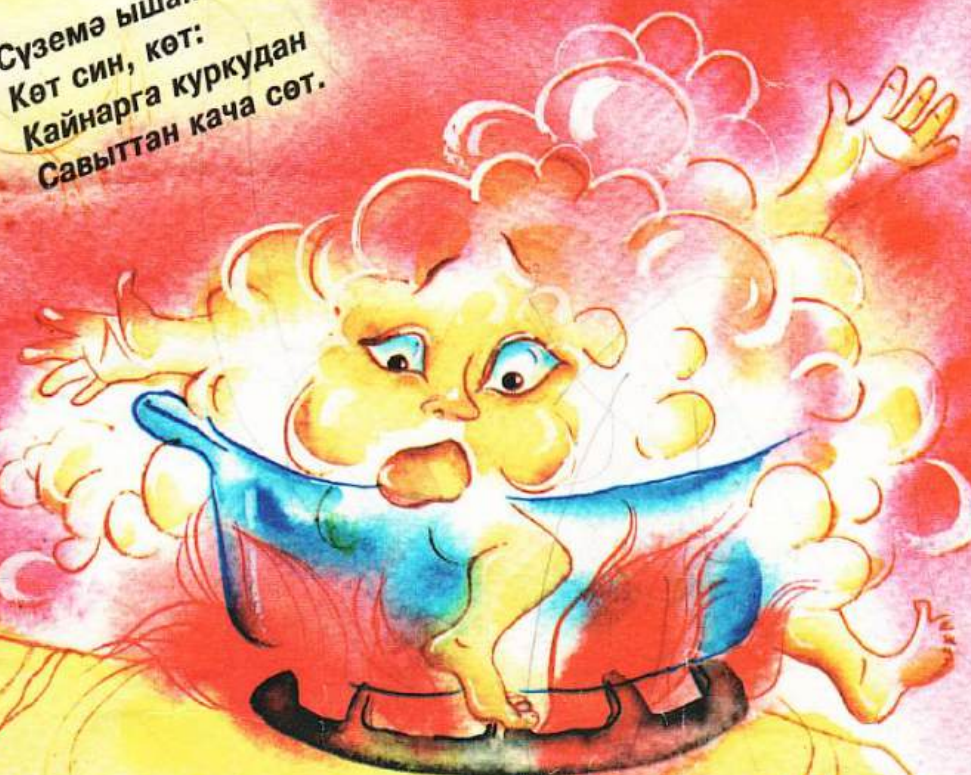
Производства бирелдә 29.05.98 ел.
Басарга кул куелды 29.05.98 ел.
Көгазь форматы 84x108 1/16.
Басма табак 1,5 (2,1).
Офсет ысулы белән басыла.
Тиражы 19350 данә. Заказ Я-262.
Бөясе килешү бөенча.

Тавыш

Минем тавыш яши
Авызым эчендә.
Бер дә тынып тормый -
Тынгы юк һич кенә.
Кызлар сыман елый,
Малайлардай көлә.
Дәшмим дигәндә дә
Күп сөйләшә белә.

Сөт

Сүземә ышансан,
Көт син, көт:
Кайнарга куркудан
Савыттан кача сөт.

Әнже бөртекләре

Лилия Нигъмәтова шигыре
Наилә Яхина көе

Гамьсез балачагыбыз,
Уйныйбыз да көлөбез.
Төштә могжиза күреп,
Хыялланып үсәбез.

Кушымта:

Әнже, әнже бөртекләре —
без ул, без ул бөртекләр.
Әнже, әнже бөртекләре —
без бит сезнең өметләр.

Залимлекләрдән сакла,
Пакь күңлебезне какма.
Калма битараф булып,
И Ходам, сакла, сакла.

Кушымта.

Кояшлы булсын көннәр,
Нурлары аның дөва.
Жәен, көзен, кышын, язын
Гел якты булсын дөнья.

Кушымта.

Бу җырны авторлар Казандагы «Әнжекәй»
балалар бакчасында тәрбияләнүчеләргә
багышлыйлар.

